

præsentationen, at man paa en endnu mere indtrængende og endnu mere omfattende Maade, end det vilde see efter dette Lovudkast, ogsaa paa Landet skulde modvirke Hundeholdet ved en Bestatning, saa kan jeg ikke see, at der i saa Henseende fra Regjeringens Side egentlig kan være noget Væsentligt at erindre derimod. Fremdeles skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at det vilde være noget haardt, naar man igjennem en almindelig Bestatning paa Landet — forsaavidt Forholdene ikke ere af den Bestaaenhed, at de nærme sig dem i Kjøbstæderne — skulde gjøre det umuligt for Fattigfolk at have baade en Vogter og — som det ogsaa blev nævnt — en Fornøielsesgjensstand for deres Børn, nemlig ved at holde en Hund. — Sluttelig være det mig tilladt at gjøre en lille Indsigelse imod, at Hundene skulde betragtes som det eneste Politi, der haves paa Landet. Jeg erkjender villigt, at Hundene gjøre deres store Nytte i saa Henseende, og jeg erkjender tillige, at de kunne være næsten uundværlige paa isolerede Steder, men den Udtalelse, at de skulde være det eneste Politi paa Landet, har jeg som fungerende Justitsminister ikke kunnet lade passere uden at gjøre Indsigelse derimod.

Grevetop-Castenschjold: Jeg skal ganske slutte mig til de to ærede første Talere; jeg har selv, da jeg læste Udcastet, tænkt mig Vanskelighederne ved paa Landet at kunne faae denne Skat bragt frem i Communen, men jeg kan ikke nægte, at jeg skulde holde det for særdeles ønskeligt, at der steer en Forandring, deels med Hensyn til den Maade, hvorpaa Hunde her i Landet have Tilladelse til at løbe løse omkring, og deels med Hensyn til den Mængde, hvori de findes allevegne. Det vil vistnok ikke være saa særdeles vanskeligt at indføre denne Lov i Byerne, hvor der allerede er sat en Skat, som skal overholdes, og hvor man altsaa kun forandrer det fastsatte Maximum for Betalingen; men, at komme til et Resultat paa Landet i et Sognerforstanderskab, vil vistnok være vanskeligere, naar ikke Bestemmelsen bliver given som bindende for det Hele. Til det Øvrige, der taler for Indskrænkningen af Hundeholdet paa Landet, kom-

mer ogsaa det, at en saadan Indskrænkning vil hjælpe lidt paa den Sagtlov, vi have, hvilken ikke har givet det Resultat, man kunde ønske. Det vil — naar Hundeaantallet vedbliver at være saa stort som nu — om meget saa Nar vise sig, at der aldeles ikke er nogen Hare eller andet Vilddt tilbage paa Landet, og det vilde sikkert hjælpe meget herpaa, naar Hundeaantallet blev indskrænket. Jeg vil tage mig den Frihed at gjøre Thinget opmærksom paa et udkommet særskilt Aftryk af Tidsskrift for Veterinairer, 13de Bind, om Hundeholdet i Danmark, af Dr. H. Krabbe. Efter først at have gennemgaaet Fordelene ved at holde Hunde og paaviist den Skade, der affødes ved at holde for mange Hunde, navnlig paa Grund af de Sygdomme, for hvilke de udsætte Menneskene, kommer Forfatteren til det Resultat, at her i Kjøbenhavn var Forholdet mellem de løsgaaende Hunde og Indbyggerantallet i 1863 som 1: 68. Han gaaer deraf over til at vise, hvorledes Forholdet er i Berlin og det øvrige Preussen; ligeledes viser han, hvorledes Forholdet er i Sverrig, hvor der navnlig i Stockholm skal være et uforholdsmæssigt stort Antal løse Hunde. Derefter gaaer han over til Frankrig og viser, hvorledes man der har søgt at indskrænke Antallet af løsgaaende Hunde ved at paalægge en Skat, som er temmelig bethdelig. I Schweiz synes der at være den bedste Ordning med Hensyn til Hunde. For at faae Antallet af dem indskrænket saa meget som muligt, har man der fastsat, foruden et aarligt Bevillingsgebyr af 40 Kr., en aarlig Afgift af 4 Frs. for den første Hund, der holdes, 8 Frs. for den anden og 12 Frs. for den tredje; heraf seer man altsaa, at der tages et væsentligt Hensyn til det Antal Hunde, der holdes. Frie for Afgifter ere: Hunde, som bruges til at bevogte Huse eller Creaturer, ligesom ogsaa de Hunde, der ere uundværlige for Fragtmænd og Bøgere. Dette er ganske vist Noget, som der bør tages Hensyn til, ligesom jeg ogsaa holder mig til, hvad de to foregaaende Talere have anført, at man maatte tage Hensyn til de eenligt liggende Gaarde. Sluttelig kommer den af mig nævnte Forfatter til det Resultat, at, ligesom det fra et Sundhedsstandpunkt maa ansees for ønskeligt, at